

Bemærkninger til foranstaaende Lovforslag.

Ifølge Bestemmelsen i § 5, sidste Punktum, i Lov Nr. 40 af 25. Februar 1916 om Udøvelse af Tandlægevirksomhed er Tandlæger uberettigede til ved Recept at foreskrive Lægemidler til indvortes Brug.

I Betænkning afgivet af det af Undervisningsministeriet under 10. Juni 1932 nedsatte Udvalg vedrørende Tandlægeuddannelsen m. v. blev der fremsat Forslag om, at det i et vist Omfang tillades Tandlæger at foreskrive Lægemidler til indvortes Brug, idet denne Ret dog kun ønskedes for saa vidt angaar saadanne veldefinerede Lægemidler, til hvis Sammensætning og Virkninger Tandlægerne efter deres Ud-

dannelse til enhver Tid maa antages at have fuldstændigt Kendskab.

Indenrigsministeriet, der i Overensstemmelse med Sundhedsstyrelsen kan tiltræde, at der gives Tandlægerne en begrænset Ret til ved Recept at foreskrive visse beroligende, smertestillende, stimulerende, spytksekretionshæmmende og blodstandsende Midler samt visse Sovemidler, foreslaar heretter, at der hjemles Tandlæger Adgang til i det af Sundhedsstyrelsen ved Bekendtgørelse fastsatte Omfang som Led i deres Tandlægevirksomhed ved Recept at foreskrive for deres Patienter eller til Brug i deres Praksis at rekvirere Lægemidler til indvortes Brug.